

FYLKESMANNEN I TELEMAR

Barnehage- og utdanningsavdelingen

Utdannings- og forskningsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Deres referanse
200504549-/MAL

Vår referanse
GL2005/5123

Dato
03.01.06

Vår saksbehandler, innvalgstelefon
BMO

HØRING – forslag til endring i opplæringsloven – Opplæring i helseinstitusjoner og barneverninstitusjoner

Fylkesmannen i Telemark ønsker å bemerke følgende i forhold til de ulike alternativene:

Alternativ 1

Fylkeskommunalt ansvar for opplæring i både offentlige og private helseinstitusjoner

Det er en fordel med like regler uavhengig av om institusjonen er privat eller offentlig. Fylkeskommunen har kompetanse som skoleansvarlig, og forslaget om fylkeskommunalt hovedansvar for å oppfylle faglige, juridiske og økonomiske opplæringsrettigheter synes fornuftig. Når det gjelder rettigheter for barn under opplæringspliktig alder og elever i grunnskolen, må fylkeskommunen selv kjøpe tjenester fra kommunene.

På den annen side står fylkeskommunens sannsynligvis foran store forandringer. I stedet for å utvikle et system som kanskje om relativt kort tid må endres igjen, heller Fylkesmannen i Telemark til den oppfatning at det bør tilstrebes å etablere en ordning med langtidsperspektiv, når en først skal gjøre slike dyptgripende endringer.

Alternativ 2

Opplæringsansvaret i barnevernsinstitusjonene flyttes fra beboerens hjemfylkeskommune til fylkeskommunen der institusjonen ligger

Dersom det skulle bli aktuelt å overlate alt ansvar til Fylkeskommunen, stiller Fylkesmannen i Telemark seg fullt ut bak dette forslaget, for å bidra til enklere rutiner for alle parter.

Alternativ 3

Helseforetakene får ansvaret for opplæringen både i helseforetakene og private helseinstitusjoner

Det aller sterkeste argumentet for denne løsningen er etter Fylkesmannen i Telemark sin oppfatning den helhetlige tenkningen rundt pasienten. Helhet og sammenheng mellom opplæringstiltak og medisinsk behandling kan i enkelte tilfeller være avgjørende for et heldig resultat. Selv om spesialisthelsetjenesten ikke skal drive opplæring, ser vi at bruk av pedagoger i bredt sammensatte faglige team i 2.linjetjenesten kan bidra til gode løsninger både for pasienter innen somatikk og psykiatri.

Denne tekningen kan etter Fylkesmannen i Telemark sin oppfatning overføres til institusjoner. Det at staten bringes inn som et forvaltningsnivå uten opplæringsansvar, bør ikke være noen avgjørende faktor her. Det er når alt kommer til alt staten som har det overordnede juridiske og økonomiske ansvar.

Når det gjelder utføring kan staten selvsagt kjøpe pedagogiske tjenester av kommune eller fylkeskommune, for å sikre et faglig forsvarlig opplæringstilbud til sine pasienter. Det vil også kunne sikre innslag av det høringen kaller ”det vanlige” eller ”det friske”.

Fylkesmannen i Telemark tror det vil være en heldig løsning med et samlet ansvar for tjenestetilbudet, og støtter alternativ 3.

Alternativ 4

Opplæringsansvaret i barneverninstitusjonene flyttes fra hjemfylkeskommune til staten

Samme resonnement som vi har gitt under alt 1 gjelder her. Når det gjelder behov for PP-tjeneste vil det kunne være en fordel at denne tjenesten kjøpes utenfra for å unngå eventuelle habilitetsspørsmål. Flere fylker har en gjennomgående PP-tjeneste for grunnopplæringen, og kjenner de fleste aktuelle kandidater fra før.

Det er kanskje enda viktigere for barn som barnevernet har omsorgen for, å få et helhetlig og systematisk tilbud. Skole blir en viktig del av det daglige tilbudet. For alle elever er tilpasset opplæring et hovedprinsipp. Det må hele tiden være utgangspunktet for opplæringen, enten en bor hjemme eller i en institusjon. Kommuner og fylkeskommuner kan være viktige bidragsytere i det området institusjonen er, men det overordnede ansvaret er det staten som bør ha, for å unngå at barn som allerede er rammet blir kasteballer mellom ulke systemer.

Med hilsen

Torill Eskeland Hanto
utdanningsdirektør

Berit Moen
rådgiver